

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Jitkou Malou ve věci žalobkyně: **Mgr. Ing. Petra Hýsková, insolvenční správkyňe Petra Tahala**, nar. 5.3.1969, Mečislavova 1356/18, Praha 4, se sídlem Tyršova 1835/13, 120 00 Praha 2, zastoupené mgr. et mgr. Miroslavou Pavlů, advokátkou se sídlem Praha 7, Letohradská 755/50, proti žalovanému: **TOSCANA s.r.o. "v likvidaci"**, IČO 63988038, Vyšehradská 1349/2, 128 00 Praha 2, zastoupené Mgr. Jan Švára, advokátem se sídlem Duškova 164, 150 00 Praha 5 - Smíchov, **o zaplacení částky 333.200,- Kč s příslušenstvím,**

t a k t o :

- I.** Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 333.200,- Kč spolu s úrokem z prodlení z částky - 23.800,- Kč ve výši 10,50 % od 1.5.2008 do 30.6.2008, s úrokem z prodlení ve výši 10,75 % od 1.7.2008 do 31.12.2008, s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % od 1.1.2009 do 30.6.2009, s úrokem z prodlení ve výši 8,50 % od 1.7.2009 do 31.12.2009, s úrokem z prodlení ve výši 8% od 1.1.2010 do 30.6.2010 a dále od 1.7.2010 ve výši, která odpovídá ročně výši repo sazby stanovené ČNB, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí, v němž trvá prodlení žalovaného, zvýšené o sedm procentních bodů, do zaplacení,
- 23.800,- Kč ve výši 10,50 % od 1.6.2008 do 30.6.2008, s úrokem z prodlení ve výši 10,75 % od 1.7.2008 do 31.12.2008, s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % od 1.1.2009 do 30.6.2009, s úrokem z prodlení ve výši 8,50 % od 1.7.2009 do 31.12.2009, s úrokem z prodlení ve výši 8% od 1.1.2010 do 30.6.2010 a dále od 1.7.2010 ve výši, která odpovídá ročně výši repo sazby stanovené ČNB, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí, v němž trvá prodlení žalovaného, zvýšené o sedm procentních bodů, do zaplacení,
- 23.800,- Kč ve výši 10,75 % od 1.7.2008 do 31.12.2008, s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % od 1.1.2009 do 30.6.2009, s úrokem z prodlení ve výši 8,50 % od 1.7.2009 do 31.12.2009, s úrokem z prodlení ve výši 8% od 1.1.2010 do 30.6.2010 a dále od

1.7.2010 ve výši, která odpovídá ročně výši repo sazby stanovené ČNB, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí, v němž trvá prodlení žalovaného, zvýšené o sedm procentních bodů, do zaplacení,

- 47.600,- Kč ve výši 10,75 % od 15.7.2008 do 31.12.2008, s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % od 1.1.2009 do 30.6.2009, s úrokem z prodlení ve výši 8,50 % od 1.7.2009 do 31.12.2009, s úrokem z prodlení ve výši 8% od 1.1.2010 do 30.6.2010 a dále od 1.7.2010 ve výši, která odpovídá ročně výši repo sazby stanovené ČNB, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí, v němž trvá prodlení žalovaného, zvýšené o sedm procentních bodů, do zaplacení,

- 23.800,- Kč ve výši 10,75 % od 15.8.2008 do 31.12.2008, s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % od 1.1.2009 do 30.6.2009, s úrokem z prodlení ve výši 8,50 % od 1.7.2009 do 31.12.2009, s úrokem z prodlení ve výši 8% od 1.1.2010 do 30.6.2010 a dále od 1.7.2010 ve výši, která odpovídá ročně výši repo sazby stanovené ČNB, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí, v němž trvá prodlení žalovaného, zvýšené o sedm procentních bodů, do zaplacení,

- 23.800,- Kč ve výši 10,75 % od 15.9.2008 do 31.12.2008, s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % od 1.1.2009 do 30.6.2009, s úrokem z prodlení ve výši 8,50 % od 1.7.2009 do 31.12.2009,

s úrokem z prodlení ve výši 8% od 1.1.2010 do 30.6.2010 a dále od 1.7.2010 ve výši, která odpovídá ročně výši repo sazby stanovené ČNB, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí, v němž trvá prodlení žalovaného, zvýšené o sedm procentních bodů, do zaplacení,

- 23.800,- Kč ve výši 10,75 % od 15.10.2008 do 31.12.2008, s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % od 1.1.2009 do 30.6.2009, s úrokem z prodlení ve výši 8,50 % od 1.7.2009 do 31.12.2009, s úrokem z prodlení ve výši 8% od 1.1.2010 do 30.6.2010 a dále od 1.7.2010 ve výši, která odpovídá ročně výši repo sazby stanovené ČNB, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí, v němž trvá prodlení žalovaného, zvýšené o sedm procentních bodů, do zaplacení,

- 23.800,- Kč ve výši 10,75 % od 15.11.2008 do 31.12.2008, s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % od 1.1.2009 do 30.6.2009, s úrokem z prodlení ve výši 8,50 % od 1.7.2009 do 31.12.2009, s úrokem z prodlení ve výši 8% od 1.1.2010 do 30.6.2010 a dále od 1.7.2010 ve výši, která odpovídá ročně výši repo sazby stanovené ČNB, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí, v němž trvá prodlení žalovaného, zvýšené o sedm procentních bodů, do zaplacení,

- 23.800,- Kč ve výši 10,75 % od 15.12.2008 do 31.12.2008, s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % od 1.1.2009 do 30.6.2009, s úrokem z prodlení ve výši 8,50 % od 1.7.2009 do 31.12.2009, s úrokem z prodlení ve výši 8% od 1.1.2010 do 30.6.2010 a dále od 1.7.2010 ve výši, která odpovídá ročně výši repo sazby stanovené ČNB, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí, v němž trvá prodlení žalovaného, zvýšené o sedm procentních bodů, do zaplacení,

- 23.800,- Kč ve výši 9,75 % od 15.1.2009 do 30.6.2009, s úrokem z prodlení ve výši 8,50 % od 1.7.2009 do 31.12.2009, s úrokem z prodlení ve výši 8% od 1.1.2010 do 30.6.2010 a dále od 1.7.2010 ve výši, která odpovídá ročně výši repo sazby stanovené ČNB, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí, v němž trvá prodlení žalovaného, zvýšené o sedm procentních bodů, do zaplacení,

- 23.800,- Kč ve výši 9,75 % od 15.2.2009 do 30.6.2009, s úrokem z prodlení ve výši 8,50 % od 1.7.2009 do 31.12.2009, s úrokem z prodlení ve výši 8% od 1.1.2010 do 30.6.2010 a dále od 1.7.2010 ve výši, která odpovídá ročně výši repo sazby

stanovené ČNB, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí, v němž trvá prodlení žalovaného, zvýšené o sedm procentních bodů, do zaplacení,
- 23.800,- Kč ve výši 9,75 % od 15.3.2009 do 30.6.2009, s úrokem z prodlení ve výši 8,50 % od 1.7.2009 do 31.12.2009, s úrokem z prodlení ve výši 8% od 1.1.2010 do 30.6.2010 a dále od 1.7.2010 ve výši, která odpovídá ročně výši repo sazby stanovené ČNB, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí, v němž trvá prodlení žalovaného, zvýšené o sedm procentních bodů, do zaplacení,
- 23.800,- Kč ve výši 9,75 % od 1.5.2009 do 30.6.2009, s úrokem z prodlení ve výši 8,50 % od 1.7.2009 do 31.12.2009, s úrokem z prodlení ve výši 8% od 1.1.2010 do 30.6.2010 a dále od 1.7.2010 ve výši, která odpovídá ročně výši repo sazby stanovené ČNB, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí, v němž trvá prodlení žalovaného, zvýšené o sedm procentních bodů, do zaplacení, to vše do 3 dnů od právní moci rozsudku.

- II.** Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 284.672,50 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.
- III.** Žalovaný je povinen zaplatit České republice – Krajskému soudu v Praze náhradu nákladů řízení ve výši, která bude specifikována v samostatném usnesení, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Původní žalobce se domáhal po žalovaném zaplacení částky 333.200,- Kč s příslušenstvím z titulu neuhrazených faktur za poskytnuté daňové poradenství a služby. Jednalo se o fakturu č. 50/08 ze dne 31.3.2008 (splatnou dne 30.4.2008), č. 70/08 ze dne 30.4.2008 (splatnou dne 30.5.2008), č. 78/08 ze dne 31.5.2008 (splatnou dne 30.6.2008), č. 87/08 ze dne 30.6.2008 (splatnou dne 14.7.2008), č. 99/08 ze dne 31.7.2008 (splatnou dne 14.8.2008), č. 107/08 ze dne 31.8.2008 (splatnou dne 14.9.2008), č. 119/08 ze dne 30.9.2008 (splatnou dne 14.10.2008), č. 127/08 ze dne 31.10.2008 (splatnou dne 14.11.2008), č. 136/08 ze dne 30.11.2008 (splatnou dne 14.12.2008), č. 151/08 ze dne 31.12.2008 (splatnou dne 14.1.2009), č. 3/09 ze dne 31.1.2009 (splatnou dne 14.2.2009), č. 11/09 ze dne 28.2.2009 (splatnou dne 14.3.2009) a č. 23/09 ze dne 31.3.2009 (splatnou dne 30.4.2009). Uvedené faktury zněly na částku 23.800,- Kč včetně 19 % DPH s výjimkou faktury č. 87/08 znějící na částku 47.600,- Kč. Daňové služby byly žalobcem poskytovány na základě smlouvy o vedení účetnictví. Vystavené faktury však nebyly žalovaným uhrazeny.

Platebním rozkazem podepsaného soudu č.j. 56 Cm 166/2010-8 ze dne 2.8.2010 byla žalovanému uložena povinnost zaplatit žalovanou částku s příslušenstvím a náklady řízení. Proti němu podal žalovaný včasný odpor. V odůvodnění odporu uvedl, že žalobce na základě dohody poskytoval žalovanému daňové poradenství, zajišťování a kontrolu účetnictví, ale písemná smlouva mezi účastníky řízení uzavřena nebyla. Naopak bylo dohodnuto, že za provedenou činnost bude následně dohodnuta odměna. Žalobce však dohodnutou činnost fakticky neprováděl, jak vyplynulo z následné kontroly. Dopisem ze dne 6.4.2010 pak žalovaný oznámil žalobci ukončení spolupráce a dne 26.4.2010 odvolal veškeré plné moci. Po odvolání plných mocí byl žalobce vyzván k předání účetnictví v elektronické podobě, které však do dnešního dne nepředal. Dokonce i po vypovězení plných mocí se snažil částečně

napravit to, co do doby platné plné moci nesplnil, když předal žalovanému kopie hlášení na OSSZ, VZP a OZP za měsíce 1 - 3 roku 2010 s datem podání 17.5.2010. Veškerá korespondence byla s ohledem na generální plnou moc zasílána žalobci do datové schránky včetně výzev od finančního úřadu k podání daňového přiznání právnických osob za rok 2007 a 2008. Žalobce tvrdil, že uvedená daňová přiznání byla řádně podána, fakticky tomu tak nebylo, přičemž daňová přiznání byla opět žalobcem podána až po vypovězení plné moci. Jak se následně ukázalo své povinnosti žalobce neplnil ani vůči celním orgánům, daňová přiznání z příjmu fyzických osob ze závislé činnosti rovněž nebyla řádně hrazena a dále vznikly žalovanému nedoplatky na zdravotním pojištění u Všeobecné zdravotní pojišťovny a neprovedl v zákonné lhůtě do 30.3.2010 roční vyúčtování daně z příjmu fyzických osob. Žalobci tak nárok na zaplacení faktur nevznikl, neboť odměna nebyla sjednána a zejména žalobce své povinnosti, ke kterým se zavázal, a za které by jinak nepochybně zaplaceno dostal, vůbec neplnil.

Na ústním jednání před soudem konaném dne 5.11.2010 žalobce svá tvrzení doplnil tak, že pro žalovaného vykonával služby daňového poradce od roku 1996 do ukončení smluvního vztahu. Mezi účastníky řízení existovala ústní dohoda, jejímž předmětem bylo to, že žalobce se zavázal pravidelně docházet do sídla žalovaného, byl přítomen jednáním s klienty žalovaného a zavázal se vést účetnictví a poskytovat služby daňového poradce. Účastníci řízení se také dohodli na odměně ve výši 20.000,- Kč měsíčně bez DPH. Žalovaný odměnu žalobci být nepravidelně platil.

Usnesením Městského soudu v Praze č.j. MSPH 59 INS 17512/2015-A-24 ze dne 4.3.2016 byl na majetek žalobce prohlášen konkurz. Vzhledem k tomu, že insolvenční správce dlužníka (žalobce) podal ve smyslu ustanovení § 263 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), návrh na pokračování v řízení, pokračoval soud v projednávání předmětné věci s insolvenčním správcem na místo původního žalobce.

Ze shodných tvrzení účastníků vzal soud za zjištěné, že mezi nimi byla uzavřena ústní dohoda, na jejímž základě poskytoval původní žalobce žalovanému služby daňového poradce.

Z výpisu obchodního rejstříku žalovaného soud zjistil, že se jedná o společnost s ručením omezeným s předmětem podnikání zejména hostinská činnost.

Z výpisu živnostenského rejstříku Pavla Tahala soud zjistil, že provozuje činnost účetních poradců, vedení účetnictví a vedení daňové evidence.

Ze seznamu faktur vydaných za období leden 2005 – březen 2009 spolu s výpisy z účtu soud zjistil, že za uvedená období fakturoval původní žalobce žalovanému měsíčně zpravidla částku ve výši 23.800,- Kč včetně DPH za vedení účetnictví. Částku ve výši 47.600,- Kč pak žalobce vyúčtoval a obdržel v případě, že kromě vyúčtování účetnictví zpracoval také účetní závěrku a daňové přiznání. Z výpisů účtu původního žalobce soud zjistil, že na vystavené faktury mu bylo pravidelně placeno až do dubna roku 2008, když z výpisů účtu žalobce z dubna 2008, srpna 2007, října 2007, listopadu 2007, září 2008 a srpna 2008 soud zjistil, že mu byly na účet od společnosti TOSCANA s.r.o. za uvedené období připsány částky ve výši 23.800,- Kč kromě listopadu 2007 a srpna 2008, kdy na účet byla připsána částka ve výši 47.600,- Kč a 19.000,- Kč.

Z faktur číslo 50/08, 70/08, 87/08, 99/08, 107/08, 119/08, 127/08, 136/08, 151/08, 3/09, 11/09, 23/09 soud zjistil, že uvedené faktury vystavil původní žalobce žalovanému, a že znějí na částku ve výši 23.800,- Kč kromě faktury č. 87/08, která zní na částku 47.600,- Kč.

Ze zprávy OSSZ Praha - západ (č.l. 75 spisu) spolu s přílohami specifikovanými na straně 2 a 3 tohoto podání soud zjistil, že za rok 2008 podával žalobce za zaměstnance žalovaného přihlášky, odhlášky k nemocenskému pojištění, za období roku 2008 až do března 2009 podával OSSZ přehled o vyměřovacích základech a pojistném žalovaného, respektive jeho zaměstnanců.

Ze zprávy Finančního úřadu pro Prahu 2 (č.l. 78 spisu) soud zjistil, že uvedený finanční úřad nemůže poskytnout informace týkající se daňových přiznání žalovaného z důvodu zákonné mlčenlivosti.

Ze zprávy VZP (č.l. 79 spisu) plyne, že soudu byly zaslány dokumenty - hromadné oznámení zaměstnavatele za březen 2008 – duben 2008, červenec 2008, srpen 2008, opravný přehled o platbě pojistného za září 2008, hromadné oznámení zaměstnavatele za říjen 2008, březen 2009, přehled o platbě pojistného z 8.4.2008, 5.5.2008, 15.6.2008, 6.7.2008, 13.8.2008, 11.9.2008, 19.10.2008, 3.11.2008, 8.1.2009, 9.12.2008, oprava přehledu o platbě pojistného z 19.12.2008, přehled o platbě pojistného z 8.1.2009, 22.3.2009, 12.5.2009, když uvedené dokumenty byly podány původním žalobcem za žalovaného.

Ze zprávy Generálního ředitelství cel (č.l. 87 spisu) soud zjistil, že nelze poskytnout informace týkající se kontroly spotřební daně prováděné u žalovaného, a to z důvodu povinnosti mlčenlivosti.

Ze zprávy zdravotní pojišťovny MV ČR (č.l. 84 spisu) spolu s přehledem o platbě pojistného z 8.4.2008, 5.5.2008, 15.6.2008, 6.7.2008, 13.8.2008, hromadné oznámení zaměstnavatele za červen 2007 soud zjistil, že veškerá výše uvedená podání byla učiněna původním žalobcem za žalovaného.

Ze zprávy Úřadu práce ČR - krajská pobočka pro Hlavní město Prahu (č.l. 87 spisu) soud zjistil, že za období březen 2008 až březen 2009 žalovaný nenahlásil žádná volná pracovní místa a úřad práce nevydal žádnému cizinci rozhodnutí o povolení k zaměstnání.

Ze zprávy Celního úřadu Kladno (č.l. 91 spisu) nebyly zjištěny žádné informace z důvodu mlčenlivosti uvedeného úřadu.

Ze zprávy zdravotní pojišťovny METAL Allianz ze 17.10.2011 spolu s přehledem o platbě pojistného ze 16.4.2008, 8.4.2008, 5.5.2008, přihláškou zaměstnavatele bez určení data a hromadného oznámení zaměstnavatele za únor 2008, duben 2008 soud zjistil, že uvedené dokumenty byly podány původním žalobcem za žalovaného.

Ze zprávy Oborové zdravotní pojišťovny zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví – hromadné oznámení zaměstnavatele za březen 2008, červen 2008, srpen 2008, listopad 2008, přehled o platbě pojistného z 16.4.2008, 8.4.2008, 5.5.2008, 15.6.2008, 6.7.2008,

13.8.2008, 11.9.2008, 19.10.2008, 3.11.2008, 17.12.2008, 23.9.2009, 22.3.2009 soud zjistil, že vše výše uvedené bylo podáno původním žalobcem za žalovaného.

Z protokolu operací z počítačového systému za období od 1.1.2008 do 30.4.2009 soud zjistil, že se jedná o výpis 1395 operací, kde jako odpovědná osoba je uveden původní žalobce a jako jednotka, pro kterou byly operace činěny, je uveden žalovaný.

Ze seznamu dokumentů TOSCANA s.r.o. – TAX EDIT soud zjistil, že jsou zde uvedeny úkony za období 22.1.2007 do 26.4.2010, které se týkají zpracování daní poplatníka (žalovaného).

Ze zprávy Celního úřadu Kladno (č.l. 44 spisu) soud zjistil, že žalobce zastupoval žalovaného na základě plné moci platné od 16.3.2007 na dobu neurčitou. Za žalovaného podával u celního úřadu daňová přiznání ke spotřební dani z vína a meziproduktů za zdaňovací období únor 2008 – únor 2009.

Z výzvy k podání daňového přiznání z příjmu právnických osob vydané Finančním úřadem Praha – západ, bez uvedení data, za rok 2007 spolu s přiznáním k dani z příjmu právnických osob za rok 2007 soud zjistil, že byl žalovaný vyzván k podání daňového přiznání za rok 2007. Z přiloženého daňového přiznání pak vyplynulo, že bylo podáno na dne 26.4.2010. Na daňovém přiznání je razítko žalobce.

Z výzvy k podání daňového přiznání k dani z příjmu právnických osob vydaná Finančním úřadem Praha – západ za rok 2008 spolu s přiznáním k dani z příjmu právnických osob za rok 2008 soud zjistil, že byl žalovaný vyzván k podání daňového přiznání za rok 2008. Z přiloženého daňového přiznání pak vyplynulo, že bylo podáno na finanční úřad dne 26.4.2010 s razítkem žalobce.

Z platebního výměru na daň z příjmu fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků vydaný Finančním úřadem Praha – západ, č.j. 78122/10/060913203123 soud zjistil, že žalovanému byla uložena povinnost k přímému placení daně z příjmů za zdaňovací období 2009 ve výši 13.210,- Kč.

Z rozhodnutí Celního ředitelství Praha č.j. 10212-2/2010-170100-23 z 02.06.2010 soud zjistil, že došlo u žalovaného k odejmutí povolení k opakovanému přijímání vybraných výrobků z jiných členských zemí v režimu podmíněného osvobození od daně. Z odůvodnění vyplývá, že k odejmutí došlo z důvodu nedoplatku na dani z příjmu právnických osob a na dani z příjmu fyzických osob.

Z platebního výměr Finančního úřadu Praha – západ na úroky z prodlení, č.j. 73171/10/060913203123 spolu s výpočtem úroku z prodlení daně z příjmu fyzických osob ze závislé činnosti soud zjistil, že žalovanému byla uložena povinnost k úhradě úroku z prodlení ve výši 10.616,- Kč za období od 1.1.2008 do 31.12.2008.

Z plné moci udělené žalovaným žalobci z 23.03.2010 soud zjistil, že žalobce byl zmocněn zastupování při zpracování a podání daňového přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období 2009.

Z usnesení Okresního soudu Praha – západ č.j. 23E 160/2010-3 ze 07. dubna 2010 soud zjistil, že na žalovaného jako povinného byl nařízen výkon rozhodnutí příkazáním pohledávky podle vykonatelných platebních výměrů Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky.

Ze zprávy o výsledku kontroly plateb pojistného na veřejné zdravotní pojištění a dodržování ostatních povinností plátce vydané VZP ČR, Krajská pobočka pro hl. m. Prahu ze 14.07.2010 soud zjistil, že v několika případech žalovaný nepřihlásil, respektive neodhlásil své zaměstnance do 8 dnů od jejich nástupu, respektive ukončení pracovního poměru. Dále, že nehradil měsíční pojistné včas a v plné výši.

Ze zprávy Celního úřadu Kladno z 24.5.2010 (č.l. 238 – 244 spisu) soud zjistil, že z důvodu nedoplatku na dani z příjmu právnických osob a na dani z příjmu fyzických osob navrhuje Celní úřad Kladno odejmutí povolení k opakovanému přijímání vybraných výrobků z jiných členských zemí v režimu podmíněného osvobození od daně Celním ředitelstvím Praha.

Ze zprávy OSSZ Praha-západ z 12.3.2014 (č.l. 245-247) soud zjistil, že bylo provedeno šetření včasnosti předkládání přehledů o výši pojistného za období 2007 – 2010. Ze zprávy vyplývá, že byl dodatečně zjištěn rozdíl ve vyměřovacích základech pro odvod pojistného. Také ze zprávy vyplývá, že přehledy byly podávány po stanovené lhůtě.

Ze svědecké výpovědi Simony Trakalové soud zjistil, že v období od 1.4.2009 do 30.4.2010 pracovala jako účetní pro žalovaného. V té době pro žalovaného zpracovával žalobce daňová přiznání, účtoval měsíčně DPH, vedl mzdovou agendu, přičemž k žalovanému docházel 4 x týdně. Svědkyně dále uvedla, že po jejím nástupu k žalovanému jí žalobce předal účetnictví žalovaného, přičemž v účetním systému žalovaného byly evidovány pohledávky žalobce za vedení účetnictví, když zde byly měsíční faktury ve výši 20.000,- Kč bez DPH. Po nástupu nové účetní došlo k předání účetnictví.

Ze svědecké výpovědi Jiřího Rieggera soud zjistil, že pro žalovaného pracoval od září 2009 jako denní provozní. V té době mu byl představen i žalobce jako hlavní účetní. Žalobce docházel k žalovanému sporadicky, neboť hlavní byla paní Trakalová. Pokud se žalobce k žalovanému dostavil, měl připraveny podklady pro zpracování, eventuálně si je odnášel s sebou.

Ze svědecké výpovědi Miroslava Kaufmana soud zjistil, že od roku 2002 pracoval pro žalovaného jako provozní. Žalobce dělal pro žalovaného účetnictví, a to od doby, kdy svědek k žalovanému nastoupil. Žalobce u žalovaného potkával určitě jednou týdně.

Ze svědecké výpovědi Alexandra Sirotky soud zjistil, že v roce 2008 pracoval jako obchodní zástupce společnosti Coca Cola s tím, že jednání se žalobcem při obchodování se žalovaným nevedl, ale u žalovaného ho vídal.

Ze svědecké výpovědi Vladimíra Zubatého soud zjistil, že je zaměstnancem společnosti Plzeňský prazdroj, který je dodavatelem žalovaného. Žalobce zná pouze od vidění, neboť se u žalovaného pohyboval a byl přítomen i nějakým jednáním. Písemně či telefonicky se žalobcem však nekomunikoval.

Ze svědecké výpovědi Kateřiny Milatové soud zjistil, že je od roku 2007 zaměstnankyní společnosti Flow management s.r.o. a se žalobcem jednala v souvislosti se správou nemovitostí, které měl žalovaný pronajaté. Společně řešili účetní věci jako například vyúčtování služeb, dobropisy a škodné události. O jaké období se jednalo, nedokáže přesně určit.

Ze svědecké výpovědi Dany Duffillové soud zjistil, že je zaměstnankyní společnosti Flow management od roku 2007. Pokud s někým za společnost žalovaného jednala, tak to bylo s paní Marchiovou a se žalovaným, který řešil účetní otázky.

Ze svědecké výpovědi Ing. Slavomila Fabiše soud zjistil, že do roku 2007 byl zaměstnancem České spořitelny a v období let 1999 až 2005 se při svém zaměstnání setkával se žalobcem, který jednal za žalovaného. Řešil běžné záležitosti jako vklady, výběry z účtů a nakládání s účtem.

Ze svědecké výpovědi Romana Maška soud zjistil, že je podnikatelem, přičemž jeho společnost vyrábí a dodává systém Cesar, který je používán pro zpracování účetní a obchodní agendy. Od roku 1999 je jeho klientem též žalobce. Pro práci v programu je nutné jméno a heslo. K protokolu, kde jsou uvedeny operace za dobu od 1.1.2008 do 30.4.2009, uvedl, že se jedná o sjetinu z programu Cesar. Z protokolu je zřejmé ve vztahu ke komu a po jaký časový úsek byly konkrétní operace zpracovávány. Pro žalovaného se zpracovávala verze programu, která byla určena pro práci deseti osob. Pokud je v protokolu operací uveden jako zpracovatel žalobce, pak se jedná o operace realizované jím, případně někým, kdo znal jeho přihlašovací údaje. Většina úkonů související se zpracováním mzdové agendy není do protokolu operací zaznamenána jako například dovolená, zadávání nepřítomnosti, přesčasy, výpočet mezd nebo srážky.

Ze svědecké výpovědi Ing. Miroslava Kubička soud zjistil, že je jednatelem společnosti VERITAS s.r.o., která poskytuje finančně technické poradenství. Se žalobcem jednal v souvislosti s likvidací škod u žalovaného. Žalobce dodával zejména nabývací doklady ohledně poškozených věcí, inventurní soupisy věcí, dodával faktury za úklid, dezinfekci a doklady k pořízení nových věcí za zničené. Od žalobce mu také omylem přišly soubory výplat, z čehož dovozoval, že zpracovává pro žalovaného účetnictví.

Ze svědecké výpovědi Denisy Havránkové soud zjistil, že zhruba v roce 2008 pracovala pro žalovaného. Pokud byl nějaký problém z hlediska pracovní smlouvy, ukončení pracovního poměru nebo nějakých dokladů, byla poslána za žalobcem, se kterým se uvedené problémy řešily. Žalobce býval u žalovaného často, řešili společně také zpracování ročního vyúčtování daně a proplácení dovolené.

Ze svědecké výpovědi Martina Kříže soud zjistil, že zhruba od listopadu 2008 do května 2009 pracoval pro žalovaného jako číšník. Žalobce tam pracoval jako účetní, se kterým měl jednání, kdy se řešily záležitosti ohledně dovolené.

Ze svědecké výpovědi Martina Liebicha soud zjistil, že v roce 2008 pracoval u žalovaného jako číšník. Se žalobcem jednal v souvislosti s uzavřením pracovní smlouvy, důchodovým pojištěním, vyřizoval potvrzení na získání půjčky a roční zúčtování daně z příjmu. Žalobce byl viděn u žalovaného často.

Ze svědecké výpovědi Martina Sokola soud zjistil, že pracoval u žalovaného jako číšník a v roce 2009 jako provozní. Žalobce zpracovával pro žalovaného účetnictví. Se žalobcem však neřešil záležitosti ohledně ročního zúčtování daně ani záležitosti ohledně důchodového pojištění.

Ze svědecké výpovědi Pavla Vořecha soud zjistil, že od podzimu roku 2008 do léta roku 2009 pracoval pro žalovaného jako číšník. Se žalobcem řešil pouze to, že potřebuje zaslat zápočtový list.

Ze svědecké výpovědi Ing. Tomáš Hudce soud zjistil, že je jednatelem společnosti LUYTEN CZ, s.r.o., která je výrobcem programu TAX EDIT. Uvedený program je určen pro zpracování daňových přiznání. Při předložení listin nazvaných jako seznam dokumentů TOSCANA s.r.o. ze dne 16.8.2011 uvedl, že se jedná o výstup z programu TAX EDIT. Z přehledu je zřejmé, že byla zpracována měsíční daňová přiznání.

Z e-mailu ze dne 1.9.2014 soud zjistil zákaznické číslo a aktuální licenci i verzi programu TAX EDIT, který používá žalobce.

Ze svědecké výpovědi Antonína Kučery, který pracoval pro žalovaného jako číšník po dobu dvou let někdy v období 2007 – 2009, soud zjistil, že žalobce u žalovaného několikrát obsluhoval. Někdy viděl žalobce chodit do kanceláře žalovaného.

Ze svědecké výpovědi Petera Malčeka, který zhruba kolem roku 2008 pracoval pro žalovaného jako kuchař, soud zjistil, že žalobce u žalovaného vídal, ale konkrétní věci s ním neřešil. Domnívá se, že pracoval jako účetní.

Ze svědecké výpovědi Jana Špoiara, který u žalovaného kolem roku 2008 pracoval jako číšník, soud zjistil, že se žalobce u žalovaného občas objevil. Nevzpomíná si, zda se žalobcem něco řešil.

Ze svědecké výpovědi Ivany Müller Švejdové soud zjistil, že se žalovaným spolupracuje od roku 2010 jako externí účetní. Když k žalovanému nastupovala, nebyla v účetním programu vedena žádná data. Nacházela se v něm pouze evidence faktur. Žádala o předání veškeré dokumentace žalobce, ten jí odkázal na paní Trakalovou. Doklady z účetnictví nedostala a byla proto požádána jednatelkou žalovaného, aby realizovala rekonstrukci účetnictví. Rekonstrukce však nebyla možná, neboť nebylo z čeho rekonstrukci provést.

Ze svědecké výpovědi Ing. Martina Krajíčka soud zjistil, že pracuje jako ředitel korporátního centra, v rámci kterého se řešila otázka úvěrování žalovaného. K žalobci uvedl, že ho nezná.

Ze svědecké výpovědi Václava Vochozky soud zjistil, že pracuje jako daňový poradce. Doporučení či pravidla stanovené komorou daňových poradců ohledně cen za daňové poradenství mu nejsou známá. Cena za činnost daňových poradců se tak odvíjí od místa, kde jsou služby poskytovány a podle druhu a rozsahu realizovaných činností. Cena je

tak stanovena dle dohody. Pokud daňový poradce realizuje i účetní činnost, je to dle klienta účtováno buď měsíční paušální částkou, v některých případech i podle zúčtovaných položek.

Ze svědecké výpovědi Ing. Zuzany Jandové soud zjistil, že pracuje jako daňový poradce. O sazebníku či nějakých pravidlech pro stanovení odměny daňovému poradci jí není nic známo. Daňové poradenství se stanovuje smluvně po dohodě s klientem. Odměna může být stanovena paušální nebo za úkony. V současné době zpracovává účetnictví pro středně velkou restauraci (25 – 35 zaměstnanců) za paušální částku 45.000,- Kč. V roce 2008 – 2009 zpracovávala účetnictví pro restauraci o objemu 10 – 12 lidí za paušální částku 25.000,- Kč.

Ze znaleckého posudku č. 309/09/2016 Ing. Ireny Votavové ze dne 30.9.2016 soud zjistil, že obvyklá minimální měsíční odměna v období let 2008 – 2009 za činnost daňového poradce ve společnosti žalovaného která má čistě povahu paušální odměny, činí 21.083,- Kč. Ve znaleckém posudku je dále uvedeno, že odměna má čistě paušální povahu, neboť při vedení účetnictví společnosti se jedná o zajištění množství dalších návazných odborných činností, které musí ke správnému zaúčtování zajistit. Je také zcela běžné, že za zpracování ročního zúčtování daně náleží odměna ve výši stejné jako je běžná měsíční odměna. Z výsledku znalkyně Ing. Ireny Votavové, která zpracovala výše uvedený znalecký posudek, soud zjistil, že při stanovení výše odměny vycházela z toho, že obrat žalovaného za období od března 2008 – března 2009 činil cca 20.000.000,- Kč, přičemž počet zaměstnanců se pohyboval mezi 18 – 20. Dále znalkyně vycházela z předložených dokladů a výsledků osob, které vypovídaly v rámci řízení a z porovnání se společnostmi obdobného rozsahu. Při porovnávání se jednalo o společnosti, jejichž rozsah účetnictví odpovídá rozsahu účetnictví žalovaného. Případné zpracování daňového přiznání se zpožděním, nemá vliv na stanovení ceny obvyklé. Pokud daňové přiznání bylo zpracováno opožděně a pokud by v souvislosti s tím byly uloženy nějaké sankce, pak by měly být uplatněny jako nárok vůči daňovému poradci, který je pro takový případ pojištěn.

Z výše provedených důkazů soud z hlediska skutkového stavu věci dospěl k závěru, že mezi účastníky řízení byla uzavřena ústní dohoda, na jejímž základě poskytoval žalobce žalovanému služby spočívající ve vedení účetnictví a mzdové agendy včetně daňového poradenství. Úplata za prováděnou činnost nebyla v dohodě přesně stanovena. Za období leden 2005 až březen 2009 fakturoval žalobce žalovanému za účetnictví zpravidla částku ve výši 23.800,- Kč včetně DPH. Uvedená částka se zvýšila na 47.600,- Kč při zpracování účetní závěrky a daňového přiznání. Vystavené faktury byly žalovaným hrazeny až do března roku 2008, jak vyplynulo z předložených výpisů z účtu žalobce. Od dubna roku 2008 až do března roku 2009 však žalobce za provedené služby, za které byly vystavené faktury (viz faktury č. 50/08, 70/08, 87/08, 99/08, 107/08, 119/08, 127/08, 136/08, 151/08, 3/09, 11/09, 23/09), neobdržel žádnou úplatu a to i přesto, že sjednané služby žalovanému poskytoval. O tom, že služby byly ze strany žalobce žalovanému i za výše fakturované období poskytovány, svědčí zprávy od Okresní správy sociálního zabezpečení, ze kterých vyplývá, že žalobce podával za žalovaného přihlášky, odhlášky k nemocenskému pojištění, přehledy o vyměřovacích základech a pojistném. Ze zprávy Všeobecné zdravotní pojišťovny vyplývá, že žalobce podával za žalovaného hromadná oznámení a opravné přehledy o platbě pojistného, přičemž obdobné úkony vyplynuly též ze zprávy zdravotní pojišťovny METAL Allianz a Oborové zdravotní pojišťovny. Dále žalobce podával za žalovaného daňové přiznání u celního úřadu, k čemuž byl přímo od 16.3.2007 zmocněn (viz zpráva Celního úřadu Kladno z 12.6.2012). Zmocněn byl žalobce k podání daňového přiznání k dani z příjmu právnických osob za

zdaňovací období 2009 (viz plná moc z 23.3.2010). Kromě uvedených listinných důkazů svědčí o činnosti žalobce pro žalovaného též svědecké výpovědi bývalých zaměstnanců žalovaného (viz výpověď Jiřího Rieggera, Miroslava Kaufmana, Denisy Havránkové, Martina Kříže, Martina Liebicha, Martina Sokola, Pavla Vořecha), kteří uvedli, že v posuzovaném období pracoval žalobce u žalovaného jako účetní, přičemž D. Havránková, M. Kříž, M. Liebich, M. Sokol a P. Vořech uvedli, že se žalobcem jednali v otázkách dovolené, ročního zúčtování daně z příjmu a důchodového pojištění, popřípadě zápočtového listu. O jednání se žalobcem týkající se účetních věcí svědčí i svědecká výpověď Kateřiny Milatové a Dany Duffillové, které se žalobcem jednaly v souvislosti se správou nemovitostí, které měl žalovaný pronajaté. Jednotlivé účetní operace, které byly žalobcem pro žalovaného za období od 1.1.2008 do 30.4.2009 provedeny, jsou také uvedeny v protokolu operací používaného počítačového programu. Jedná se o sjetinu z programu Cesar, jak také potvrdil svědek Roman Mašek, který systém Cesar vyrábí a dodává. V protokolu je uvedeno celkem 1395 operací. Svědek Ing. Tomáš Hudec také potvrdil, že z výstupu programu TAX EDIT vyplývá, že byla zpracovávána měsíční daňová přiznání.

Při právním posouzení vycházel soud z ustanovení § 3028 odst. 3 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, který stanoví, že není-li dále stanoveno jinak, řídí se jiné právní poměry vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dosavadními právními předpisy.

Vzhledem k tomu, že k uzavření dohody mezi účastníky řízení došlo ještě před účinností výše citovaného zákona, vycházel soud při právním posouzení v souladu s výše uvedeným ustanovením dle zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník (dále jen „Obch. Z.“) účinném do 31.12.2013, neboť se jedná o spor mezi podnikateli.

Dle ustanovení § 566 odst. 1 Obch. Z. mandátní smlouvou se zavazuje mandatář, že pro mandanta na jeho účet zařídí za úplaty určitou obchodní záležitost uskutečněním právních úkonů jménem mandanta nebo uskutečněním jiné činnosti, a mandant se zavazuje zaplatit mu za to úplatu. Dle ustanovení § 571 odst. 1 Obch.Z. není-li výše úplaty ve smlouvě stanovena, je mandant povinen zaplatit mandatáři úplatu, která je obvyklá v době uzavření smlouvy za činnost obdobnou činnosti, kterou mandatář uskutečnil při zařizení záležitosti.

Soud tak vzhledem ke skutkovým zjištěním dospěl k závěru, že mezi účastníky řízení byla ústně sjednána mandátní smlouva, kdy žalobce vykonával pro žalovaného služby spojené s vedením účetnictví, mzdové agendy a daňového poradenství. Jak vyplynulo z provedených důkazů, byla žalovanému za tuto činnost dlouhodobě poskytována úplata ve výši 23.800,- Kč. Aniž by však došlo k ukončení smluvního vztahu mezi účastníky řízení, přestal žalovaný žalobci za výše specifikované služby poskytovat úplatu, a to i přesto, že služby byly nadále poskytovány. Pokud žalovaný neměl na dalším pokračování smluvního vztahu zájem, měl jej tedy v průběhu posuzovaného období ukončit. K ukončení smluvního vztahu však došlo, jak vyplynulo z tvrzení samotného žalovaného až dne 6.4.2010. Nutno podotknout, že ještě dne 23.3.2010 byla žalobci žalovaným udělena plná moc k podání daňového přiznání k dani z příjmů právnických osob.

Vzhledem k tomu, že soud neměl za prokázané, že mezi účastníky řízení došlo k přesnému stanovení výše úplaty, ačkoliv žalovaný poskytoval žalobci pravidelnou měsíční

částku ve výši 23.800,- Kč, bylo nutné ve smyslu shora citovaného ustanovení stanovit výši úplaty, která je obvyklá v době uzavření smlouvy za činnost obdobnou. Ze znaleckého posudku vyplynulo, že podle zaúčtovaných položek při vedení finančního účetnictví, mzdového účetnictví a daňové agendy společnosti žalovaného, který v posuzovaném období dosahoval obratu okolo 20.000.000,- Kč, činí odměna daňového poradce částku 21.083,- Kč.

Pokud žalovaný namítal, že poskytované služby žalobcem byly nekvalitní, a proto za ně nemusel platit odměnu, je nutné upozornit na ten fakt, že spolupráci, jak je výše uvedeno, ukončil až dne 6.4.2010. Pokud služby poskytované žalobcem byly natolik nekvalitní, že mu za ně nenáleží odměna, je s podivem, že žalovaný spolupráci neukončil dříve a naopak ještě dne 23.3.2010 udělil žalobci plnou moc k podání daňového přiznání. V řízení také nebylo tvrzeno ani prokázáno, že by žalovaný služby žalobce někdy reklamoval, či nějakým způsobem ho na nekvalitu jím poskytovaných služeb upozorňoval.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že původní žalobce pro žalovaného vykonával sjednané služby, za které mu měla být poskytnuta úplata. Ze znaleckého posudku vyplynulo, že za specifikované služby by daňovému poradci náležela minimální odměna ve výši 21.083,- Kč měsíčně. Žalobcem požadovaná měsíční částka však činí 20.000,- Kč + DPH. Soud tak návrhu žalobce vyhověl a uložil žalovanému povinnost zaplatit částku 333.200,- Kč. Jedná se platby za březen 2008 až březen 2009 + jednorázově navýšená odměna za zpracování daňového přiznání.

Úroky z prodlení byly žalobci přiznány dle ustanovení § 517 odst. 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, dle kterého, jde-li o prodlení s plněním peněžitého dluhu, má věřitel právo požadovat od dlužníka vedle plnění úroky z prodlení, není-li podle tohoto zákona povinen platit poplatek z prodlení. Výše úroku z prodlení pak byla stanovena dle nařízení vlády č. 142/1994 Sb., (účinného do 31.12.2013), kterým se stanoví výše úroků z prodlení a poplatku z prodlení podle občanského zákoníku. Dle uvedeného nařízení výše úroků z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou zvýšené o sedm procentních bodů. V každém kalendářním pololetí, v němž trvá prodlení dlužníka, je výše úroků z prodlení závislá na výši repo sazby stanovené Českou národní bankou a platné pro první den příslušného kalendářního pololetí. Zákonný úrok z prodlení je vždy přiznán od prvního dne v měsíci po měsíci, v němž nastala splatnost jednotlivých faktur.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř. za použití § 151 odst. 1 o.s.ř., podle něhož účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. V souzeném případě byl zcela úspěšný žalobce a proto mu soud přiznal náhradu nákladů řízení v plné výši, a to za zaplacený soudní poplatek ve výši 13.330,- Kč, náklady právního zastoupení částku 224.250,- Kč, která sestává z mimosmluvní odměny za zastupování advokátem za 22 a půl úkonů právní služby ve výši 217.350 Kč (§ 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), paušální náhrady hotových výdajů za 23 úkonů právní služby po 300,- Kč (za převzetí a přípravu zastoupení, předžalobní výzvu ze dne 13.5.2010, podání žaloby, účast na jednání dne 5.11.2010, písemné podání ze dne 19.10.2010, účast na jednání dne 4.1.2011, 15.2.2011, písemné podání ze dne 28.2.2011, účast na jednání dne 1.7.2011, písemné podání ze dne 29.8.2011, 8.2.2012, účast na jednání dne 21.2.2012, 15.5.2012, 11.12.2012, 5.4.2013, 10.9.2013, 14.1.2014, 13.5.2014, 2.9.2014, 2.10.2015, 18.2.2016, závěrečný návrh ze dne 20.2.2017 a účast na jednání dne 21.2.2017, vše podle, § 11 odst. 1 písm. a), d), g), a

odst. 2 písm. h), § 13 odst. 1, 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.) a DPH 21% ve výši 47.092,50 Kč. Celkem tedy částku ve výši 284.672,50 Kč. Jejich zaplacení neúspěšnému žalovanému uložil ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku podle § 160 odst. 1 o.s.ř. k rukám zástupce žalobce dle § 149 odst. 1 o.s.ř. (výrok II.).

O výši náhrady nákladů řízení, které je žalovaný povinen zaplatit České republice – Krajskému soudu v Praze, bude rozhodnuto samostatným usnesením.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze se sídlem Praha 4, náměstí Hrdinů 1300, prostřednictvím Krajského soudu v Praze se sídlem Praha 5, nám. Kinských 5. Pokud by povinný dobrovolně nesplnil povinnost uloženou mu tímto rozhodnutím, má oprávněný právo podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (§ 251 o.s.ř.) nebo za podmínek daných zvláštním zákonem návrh na nařízení exekuce (zák. č. 120/2001 Sb.).

V Praze dne 28. února 2017

JUDr. Jitka MALÁ, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Markéta Libová

Toto rozhodnutí ze dne 28. února 2017, č.j. 56Cm 166/2010-365 nabylo právní moci dne 14. března 2018 a vykonatelnosti dne 20. března 2018, ve znění rozsudku VS Praha čj. 1Cmo 97/2017-436 Připojení doložky provedla Jana Ježková dne 6. dubna 2018.